

til alle Borgere, Mænd og Kvinder. Jeg skal hermed anbefale at fastholde Forslaget i den Skikkelse, som Tinget gav det ved eneste Behandling.

Wagner: Den ærede Ordfører lagde i manende Ord mine Partifæller og mig det store Ansvar paa Sinde, som vi paatog os ved ikke at gaa ind paa Folketingets Tilbud. Jeg maa sige, at jeg tager mig dette Ansvar let. Jeg tror snarere, man kunde vende det om og i manende Ord lægge de Herrer det Ansvar paa Sinde, som de paatage sig ved at vrage Landstingets overordentlig moderate og gode Tilbud. Vi ere jo alle enige om, at Forholdstaltvalgmaaden bør gennemføres. Den erkendes for at være en Fordel ikke blot for Mindretallet, men at den tillige, hvad der er langt væsentligere, baader det heles Vel. Den maa altsaa som isoleret Reform betragtes som ønskelig, og der er da ikke Grund til at koble andre Spørgsmaal sammen med den, men selv om man ønskede at koble andre Ting sammen dermed, kunde man sige, at man ikke gik helt utilfredsstillet bort fra denne Sag ved at tage Landstingets Forslag, idet Tinget ved denne Lejlighed for første Gang er gaaet ind paa overordentlig store Indrømmelser med Hensyn til Kvindens Valgret, Indrømmelser, som Landstinget tilstrækkelig har antydnet at ville udvide, for saa vidt man i øvrigt kunde komme til Enighed. Sagen staar altsaa saaledes, at man ved at tage Landstingets Forslag kunde faa en i og for sig retfærdig, fra alle Sider ønsket Foranstaltning gennemført, og tillige bringe Kvindesagen, som Oppositionen altid har taget sig saa meget af, et betydeligt Skridt fremad, maaske — det skal jeg dog ikke udtale mig bestemt om — faa den helt gennemført. I Stedet for har man foretrukket at opstille en Fordring, der er ganske uantagelig fra konservativ Side, nemlig lige Ret for alle Skatteydere, uanset, hvor stort et Beløb de yde, hvilket er ganske i Strid med de Grundsætninger, man har fulgt ved Ordningen af de kommunale Forhold for Købstæderne og for Landet og for saa vidt ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende, om man end der har givet denne Opfattelse et

noget forskelligt og lidt ubehjælpsomt Udtryk. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være ønskeligt, om man kunde enes i begge Ting om at vedtage et Forslag, som det, der foreligger fra Fællesudvalgets Mindretal, da der saa vilde blive gjort et godt Skridt fremad, medens vi i modsat Fald ikke komme af Stedet, men beholde de nuværende Forhold. Den ærede Ordfører har ikke Ret i, at det her i Salen er blevet sagt, at Højre har ønsket, at man i Borgerrepræsentationen skulde komme daarligt ud af det med hinanden, og at Højre ikke skulde deltage i Valget. Jeg tror ikke, at noget saadant er blevet sagt her. Nej, hvad der er sagt, er dette: Et af to, enten vil det nuværende Flertal røgte Kommunens Anliggender forsvarligt, og i saa Fald ser jeg ikke, at der er nogen Ulykke i, at det sidder inde med Magten, eller ogsaa vil det røgte dem mindre forsvarligt — der kan ogsaa være Tegn, som tyde derpaa — og i saa Fald tvivler jeg ikke om, at der nok skal gøre sig Omslag gældende, vel at mærke under Forudsætning af, at vi beholde den nuværende Valgmaade. Naar vi se hen til det sidste Valg, viser det sig, at der var en Forskel af 3—4,000 Stemmer, medens ca. 12,000 Vælgere holdt sig hjemme, og man tager næppe fejl i, at det overvejende Antal af dem, der vare blevne hjemme, ikke hørte til Oppositionen. Det turde altsaa være tilladeligt at antage, at det er lige saa sandsynligt, at Højre har Flertallet, som at Oppositionen har det. Hvis altsaa den store By, hvad jeg haaber aldrig skal ske, skulde blive misregeret af det nuværende Flertal, tvivler jeg ikke om, at dette vilde bevirke et Omslag, som nærmest vilde vise sig i, at de, der nu have holdt sig borte, vilde møde frem, men at desuden adskillige af Oppositionens Tilhængere ved det sidste Valg vilde vende om, medens det endnu er Tid, og Højre vilde saaledes faa Flertallet, hvilket derimod er ganske umuligt, naar vi ville følge Flertallet i Fællesudvalget. Jeg kan derfor, naar jeg tager Hensyn til, hvad der efter min Mening vil baade Hovedstadens Tarv, ikke følge det nævnte Flertal, og jeg kan det endnu mindre, naar jeg ser paa, hvad der baader hele Landets Tarv, idet jeg ikke skønner ret-